

බොන්සායි මල් වවමු

උස්වී පැතිරී වැඩෙන බෝ, කොහොඹ, සියඹලා, අඹ හා විශාල මල්ගස් තැටි හා මල් පෝච්චි වැනි කුඩා භාජන වල නොඋස්ව වැවීමේ කලාව 'බොන් සායි' යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙම ක්‍රමය දැනට අවුරුදු දහසකට පෙර සිටම ජපන් ජාතිකයින් අතර පැවත ආ බව විශ්වාස කරනු ලැබේ. 'බොන්සායි' යන්නට 'තට්ටුවල වැවීම' යනුවෙන් ජපන් භාෂාවෙන් තේරුම් ලැබේ.

බොන්සායි වගා කිරීමේ කටයුත්ත පළමුවෙන්ම ආරම්භ කරන ලද්දේ ජපානයේ හික්සුන් වහන්සේලා විසිනි. කඳුකරයේ ගල්තලා වල ඉතා කුඩාවට වැවී තිබුන මෙම ගස් දුටු එම හික්සුන් වහන්සේලා ඒවා සිය ආරාමයන්ට ගෙන විත් මල් පෝච්චිවල සිටුවා වචන ලදී. මෙලෙසින් ආරාමවල සන කැලෑවක ගස් වැවීමට ඔවුන්ට හැකිවිය.

'බොන්සායි' ඇති කිරීම විනෝදවත් හා ප්‍රයෝජනවත් ලෙස කාලය ගත කිරීමේ ක්‍රමයක් ලෙස ජපන් ජාතිකයෝ විශ්වාස කරති. විශේෂයෙන් මෙම ගස් වැවීමේදී එහි වැඩීමේ කෙරෙහි දිග කාලයක් තෙක් යොමු කළ යුතු හෙයින්, එය මහලු හා ගෙදරවල කාන්තා වන්ට කාලය ප්‍රයෝජනවත් ලෙස ගත කිරීමේ කලාවක් සේ සැලකිණ. ලෝකයේ සමහර තැන් වල 'බොන්සායි' ක්‍රමයෙන් ගස් වැවීමේ කලාව ජනප්‍රියට පත් වෙමින් පවතී. තට්ටු ගෙවල් වල ජීවත්වන අය මෙම ක්‍රම මාර්ග

යෙන් ගස් ඇතිකිරීමෙන් සොබාදහම හා මිනිසා අතර සම්බන්ධයක් ඇතිකර ගනිති.

මෙම ගස් වැවීම සඳහා අවශ්‍ය තැටි, පෝච්චි ඇතිකරන්නට බලාපොරොත්තු වන ගස් වලට අනුවත් තමාගේ කැමැත්ත අනුවත් හතරස්, සෘජුකෝණාශ්‍ර, බිත්තර, ගෝලාකාර හෝ කෝණාකාර හැඩයන්ගෙන් ඇතිකරන්නන් විසින් තෝරාගනු ලැබේ. මෙය බොහෝවිට ගැඹුර සෙ: මි: 2 සිට 15 දක්වාද දිගින් සෙ: මි: 40 ක් පමණ වේ. සායම් නොගාන ලද සාමාන්‍ය වර්ෂාවලින් යුත් තට්ටු

පර්යේෂණ හා පුහුණුකිරීමේ නිලධාරී

ඇම්. මහින්දන් විසිනි

(පරිවර්තනය ඇම්. ඇස්. හමීඩ්)

බොහෝවිට තෝරාගනු ලැබේ. මක්නිසාදයත් තට්ටු කැපී පෙනුන හොත් ගස්වල ලස්සන යට පත් විය හැකි හෙයිනි.

බොහෝමයක් 'බොන්සායි' ඇති කරන්නන් කුඩා පැල බොන්සායි ක්‍රමයට වැවීම සඳහා තෝරා ගනු ලැබේ. ඒ අතර, බිස් මාර්ගයෙන් ගස් වචන මගක්ද වේ. කුඩා ගස්වල අභිස්ස තමාට අවශ්‍ය හැඩයට කපා පසුව මුලේ අභිස්සත් ප්‍රමාණයට කපා යෝග්‍ය තට්ටුවක ගස් සිටිවීමෙන් පහසුවෙන් 'බොන්සායි' කලාව ආරම්භ කළ හැකිය.

තට්ටුවල වැඩෙන මෙම ගස් නිරෝගිව ඇති කිරීම එම ගසේ අභිස්සත් හොඳින් කැපීමේ මත බොහෝවිට රැඳී පවතී. මුල හොඳින් කැපීමෙන් ගස්වල ශාඛා වලට ලබා දෙන ආහාර අඩු කරනු ලැබේ. ඒ ලෙසින් ගසේ වැඩීම වලක්වනු ඇත. ඒ අතර ශාඛාවන්, කොළන් කැපීමෙන් මුලේ වර්ධනය වලක්වනු ලැබේ. අල්ප ප්‍රමාණ පස්වල වැවීමත් වර්ධනය බාල කිරීමට හේතුවක් වනවා ඇත.

ලපටි ගස් අවුරුද්දකට එක් වතා වකුත්, වැඩි වයස් ගස් අවුරුදු 4, 5 කට වරකුත් තට්ටුවෙන් ඉවත් කර නැවත සිටවනු ලැබේ. මෙය මුල් නරක් වීමත්, තෙරපී වැඩීමත් වලක්වන අතර ගසේ නිරෝගීත්වය වැඩි කිරීමටද උපකාරීවේ. ගස සම්පූර්ණයෙන් තට්ටුවෙන් පස සමග වෙන් කොට, වැඩිපුර ඇති මුල් කපා මුල් වටා ඇති පස්වල එක් කොටසක් ඉතා පරිස්සමින් අස් කොට අළුත් පස් මත ගස සිටවනු ලැබේ.

මෙසේ කිරීම හේතුවෙන් ගසට අවශ්‍ය ආහාර සැපයීම ස්ථිර කරනු ලැබේ. ගසේ අභිස්ස වචන්නාගේ මනාපේ ආකාරයට හැඩ ගැස්සවීමත්, ඇහිරි සනත්ව පෙනීමටත් පෙනීමටත් අවශ්‍යතාවයට අනුව පිරිසුදු කරනු ඇත. ගස් සුර්යරශ්මී වැඩියෙන් ලැබෙන ස්ථානවලත්, සුළං හමන ස්ථාන වලත් තිබීම ගසේ නිරෝගීත්වයට බලපානු ලැබේ. (උපකාරී වේ.) ඉතාමත් අල්ප පස් ප්‍රමාණයක ගස් ඇතිකිරීමත් නිතර, සුර්ය රශ්මිය වැදීමත් නිසාත් දිනපතාම ජලය වත් කිරීම අවශ්‍ය වනු ඇත. 'බොන්සායි' ගස් සෙවන තැනක ඇති කළොත් උසට වැඩීමට ප්‍රයත්න දරන අතර, රෝගී මිටි සිතිඳු ශාඛාවනුත් ඇතිකරයි.